

FOTOGRAFIA DIGITAL

Així com a la fotografia analògica les imatges queden enregistrades sobre una pel·lícula fotosensible i es revelen posteriorment mitjançant un procés químic, a la fotografia digital les imatges són capturades per un sensor electrònic de múltiples unitats fotosensibles i s'arxiven en un altre element electrònic que constitueix la memòria.

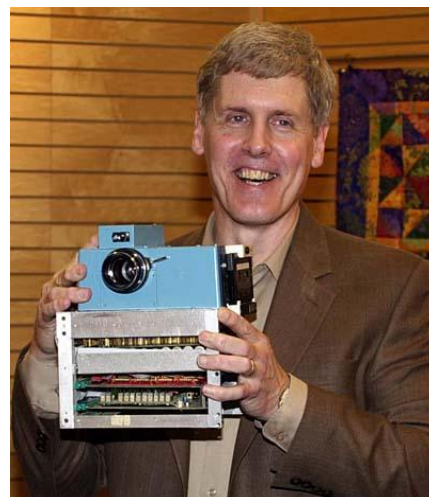
Aquest procés alenteix la presa d'imatges però en facilita la visualització gairebé immediata un cop enregistrada.

La resolució és molt menor (un negatiu de 35 mm correspondria a una imatge de 87 megapíxels) però el format resultant té una gran quantitat de possibilitats de manipulació, de tramesa, d'enregistrament, etc.

La primera càmera digital és del desembre de 1975 (Steven Sasson, de Kodak).

El primer prototip comercialitzat va ser la Mavica, de Sony, que va aparèixer a començaments dels 80. El 1986 Kodak va aconseguir el primer sensor d'1,4 megapíxels. Però no va ser fins el 1994 que Apple va comercialitzar una altra càmera digital, la QuickTake 100.

A partir d'aquest moment les càmeres digitals han buscat una major assimilació a les càmeres analògiques convencionals (càmeres compactes i càmeres rèflex).

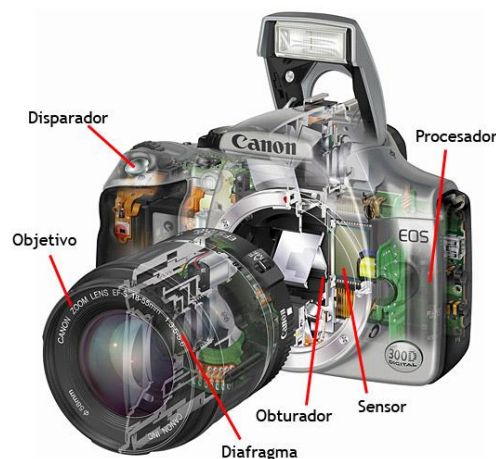
Steven Sasson i la primera càmera digital

Càmera Mavica, 1983

QuickTake 100, d'Apple

Càmera rèflex digital